

NATURENS AFSKED

I Afskedslys i Bondens Haver
nu Æblet blusser, skønt at se.
(Men hvor er Vaarens Blomstersne?)
Trindt ligger mejet Markens Gaver.
En gammel Sædemand og Graver
gik over Landet med sin Le.

Den rundelige Alt-Ernærer,
Naturen, smykker sig med Frugt.
Velsign med Føje Aarets Flugt –
se, Aaret blomstrer, Aaret bærer!
Det modne Straa paa Marken lærer
at grønnes og at visne smukt.

En Sfære som i Rummet svæver
dit korte Liv er knyttet til.
De underfulde Kræfters Spil
du forsker ud med Kløgt - og bæver:
thi ingen Kløgt og Kunnen hæver
dig over hvad Naturen vil.

*Nature's Leave. The apple blushes in the garden... where is the blossom
snow of spring? ... The crop lies on the field where an old sower passed
with his scythe... Come closer, quiet death...*

I Jorden ender Jordens Skarer.
Og Jorden, som du stedes paa,
med samt din Aske, skal forgaa.
Hvad under Mælkevejen varer?
Men skønt er Nuet naar det farer!
Er Himlen fjern, den er dog blaa!

En sagte Frost i Natten sniger,
og Søvnigheden føles sød.
Ja nærm dig gerne, stille Død!
Gaa under, Jordens grønne Riger!
Og Mørket - lad det komme, Krieger
Velsignet *alt* hvad Jorden bød!